

100 miljoner till kvinnojourerna

Det finns glädjeämnen i politiken. Ett sådant är att vi numera har en utrikesminister som arbetat mot våld mot kvinnor och barn och som väl vet att detta våld är ett effektivt vapen i krig. Men också för att regeringen förstått att detta krig även finns på hemmaplan

100 miljoner kronor till jourerna är en bra början på en lång väg för att förebygga våld och stödja brottsoffer. Det visar att samhället har ett ansvar för att de frivilligorganisationer som stöder kvinnor och barn inte varje år ska behöva vara osäkra på om de kan fortsätta att arbeta. 100 miljoner är inte mycket ur nationell synvinkel men ger ändå en bas för verksamheten.

Själv har jag engagerat mig i Manscentrum Södertörn därför att jag anser att man måste arbeta förebyggande och man måste arbeta med de män som står för våldet. De kommer hur det än är att fortsätta vara pappor till sina barn och kan man ge dem stöd i en annan mansroll, så räddar det framtiden för många barn. Än så länge har vi och brottsofferjourerna fått vänta på att få våra verksamheter tryggade. Men nu känner vi hopp. Erkänns kvinnojourerna så kan man inte undgå att erkänna också andra delar av det förebyggande och stödjande nätverket.

Givetvis måste man arbeta med männen. Och givetvis är det så, att just det stöd som kvinnorna och ofta deras barn får, det behöver alla som utsatts för grovt våld – även den som råkar vara man. Att vara brottsoffer är lika tungt oberoende av kön.

Det har jag under den senaste tiden fått tydligt belägg för. När jag var ute och knackade dörr inför valet så berättade en man i 30-årsåldern att han var nyinflyttad efter ett mycket

allvarligt mordförsök. I förra veckan bjöd vi in honom till min lokala politiska förening och det var en berättelse om hur mage och hals sprättats upp, hur ena lungan punkterats då han blev knivstucken när han försökte gå emellan andra som bråkade. Han berättade om den långa vägen tillbaka genom sjukvården, bristen på samordning i vården, såväl den fysiska som psykiska, polisens ointresse och oengagerade arbete och hans känsla av diskriminering på grund av sin etniska bakgrund, och inte minst bristen på stöd och engagemang från socialtjänsten. Vi kom fram till, att trots att rutiner finns stadgade i lagar och regler och som kunde ha varit till stöd och hjälp, inte har tillämpats alls eller har fungerat mycket dåligt i detta fall. T ex för tidig utskrivning från Karolinska, underlåtenhet att koppla in psykolog/kurator, bristande uppföljning och ingen uppföljning från socialtjänsten som enligt lag har uppföljningsansvaret för brottsoffer, onödigt söligt polisarbete då förövaren snabbt hade identifierats av vittnen. Han har i stort sett fått klara sig på egen hand trots att han fortfarande varit långt ifrån frisk. Ekonomiskt är hans situation helt under isen och brottsofferfonden är ingen snabb verksamhet.

Vi konstaterade att han, trots sina svåra skador och upprepade längre vistelser på sjukhus och bristerna både inom och mellan samhällsinstitutionerna, genom sin egen styrka är på god väg tillbaka. Den enda samhällsfunktion som fungerat bra har varit Brottsofferjouren i Haninge där en mycket engagerad medarbetare (volontär) har bistått honom inför rättegången mot förövaren, som i Hovrätten dömdes till 8 års fängelse och skadestånd.

Varför finns det inte ett lagstadgat personligt stöd för brottsoffer? Det borde ingå i sjukvårdsrutinerna att ett sådant personligt ombud kallas redan under sjukhusvistelsen och sedan hjälper till med alla inblandade myndigheter. Det skulle också spara pengar för samhället för säkert skulle både brottsoffer och anhöriga snabbare kunna återkomma i arbete. Så givetvis skriver vi motioner och påverkar politiken så det

ska bli några 100 miljoner kronor ytterligare!

Gerardo Espejo heter vår unge man och han har bestämt sig för att göra allt han kan för att andra inte ska få uppleva det han gjort. Han har börjat föreläsa i skolor och hos myndigheter och skrivit en mycket gripande bok om sina upplevelser – detta som en del av sin egen rehabilitering. Gå in på www.spegeltalare.se

En ytterligare lärdom inom politiken: Underskatta aldrig betydelsen av att knacka dörr och träffa människor direkt!

Carin Flemström